

— decanaat Poperinge

Aperitief: Littekens – Matthijn Buwalda & Stephanie Struijk

< album: 'Bang voor niks' (2022)

<https://www.youtube.com/watch?v=jtEZ9pMnPLY>

Ik ben een schilderij met een scheur erin
Ik ben een auto met een kras
Ik ben de kraan die maar blijft lekken
Ik ben niet meer wie ik was

Ik ben de deur die maar blijft kraken
Ik ben de beker met de barst
Ik ben het lampje dat soms flikkert
Ik ben niet meer wie ik was

Maar ik heb nog veel te geven hoor
'k Draag mijn littekens met trots
Ik heb er net zoveel als iedereen
Alleen heb ik ze niet verstopt

Ik ben de jas die niet meer dicht kan
Ik ben de radio die stoort
Ik ben de koelkast die geluid maakt
Ik ben niet meer als hiervoor

Ik ben de vloer die niet gelijkligt
Ik ben het kastje zonder greep
Ik ben de wifi die soms wegvalt
Ik ben niet meer wie ik ben geweest

Maar ik heb nog veel te geven hoor
'k Draag mijn littekens met trots
Ik heb er net zoveel als iedereen
Alleen heb ik ze niet verstopt

Zie je de schoonheid in de schade
Zie je de rijkdom in gebrek
Lijm je de barsten met genade
Of hou jij jezelf weer voor de gek

Want je hebt nog veel te geven hoor
Draag je littekens met trots
Je hebt er net zoveel als iedereen
Maar de meesten hebben ze verstopt

(11 maart 2021)

Iemand schreef als commentaar bij dit prachtige liedje: "*Juist in het Licht gaan staan met al je littekens geeft je de mogelijkheid om meer te geven.*"

Intredelielied: ZJ 406 Kondig het aan

<https://www.youtube.com/watch?v=LGnsmbKzB0k>

Kondig het aan: De Heer is verrezen,
zeg aan de wereld dat Jezus leeft.
Dit is de weg die Hij heeft geweest;
dit is de waarheid die Hij geeft;
dit is het leven voor alle eeuwen!
Alleluia! Christus leeft.

Zing nu een lied van vreugde en vrede,
zing nu een lied van barmhartigheid.
Alle verdriet en pijn zijn geleden,
al wie verdrukt is wordt bevrijd.
Laat aan wie treuren uw blijdschap weten.
Alleluia! Christus leeft.

Leef in uw hart met volle vertrouwen,
Hoop op een toekomst voor iedereen,
Steun voor wie zwak is, troost voor wie rouwen,
Vriendschap en goedheid om u heen.
Liefde volstaat om een wereld op te bouwen.
Alleluia! Christus leeft.

Welkom

De gebeurtenissen bij het graf zijn achter de rug.
Jezus is ook reeds verschenen aan enkele vrouwen.
Maar voor de leerlingen is het nog steeds geen Pasen geweest.
Hun Paasfeest speelt zich af ná Pasen, vandaag,
wanneer de verrezen Heer bij hen binnenkomt,
ondanks alle sloten op deuren en vensters.
We kunnen ons afvragen in hoeverre Pasen
reeds werkelijkheid is geworden in ons persoonlijk leven.
Of Pasen ook voor ons slechts een zaak is geweest
van loze geruchten en ontroerende verhalen,
die uiteindelijk weinig om het lijf hadden.
Mocht dat zo zijn, dan doen wij er goed aan
bij het begin van deze viering
de Heer om vergeving te vragen.

Gebed om Gods ontferming

Misschien behoren we
tot het slag van de eeuwige twijfelaars,
draaien we rond de pot, onzeker over onszelf,
het slag dat alles in vraag stelt.
Toch hopen wij de Levende Heer te mogen zien.
Daarom bidden we: Heer, ontferm U over ons.

Misschien behoren we
tot het slag van de zelfverzekerden die nooit twijfelen,
die altijd weten, en béter weten,
het slag dat overal een uitroepeten bij plaatst.
Toch hopen wij de Levende Heer te mogen zien.
Daarom bidden we: Christus, ontferm U over ons.

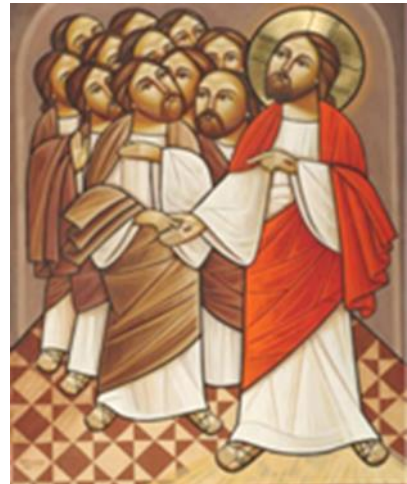
Misschien zwalpen we voortdurend tussen zekerheid en twijfel,
met wankele hoop uitkijkend naar de toekomst,
met alle vragen van dien.
Toch hopen wij de Levende Heer te mogen zien.
Daarom bidden we: Heer, ontferm U over ons.

God, bij wie liefde het eerste en het laatste woord is,
vouw ons open,
zodat wij voor U en voor elkaar toegankelijk worden. Amen.

Eer aan God

God schiep de mens naar zijn beeld en gelijkenis
zodat wij Hem in de ander kunnen herkennen.
Eren wij Hem in de naaste
door elkaar lief te hebben
zoals Hij van ons houdt.
Eren wij God
door op te komen voor wie snakt
naar een vreedzaam en menswaardig bestaan.

Eren wij God,
niet alleen in de hoge,
maar vooral hier op aarde.
Loven wij God
door te zorgen voor een hemel op aarde
voor allen die Hij liefheeft.
Dan zullen wij samen kunnen zingen:
Heilig de Heer,
God en Schepper van deze wereld,
en zalig alle mensen in wie Hij werkelijk leeft,
in wie Hij welbehagen schiept. Amen.

Openingsgebed:

Wij bidden U, levende God,
doe ons iets ervaren van uw aanwezigheid, van uw visioen:
ontroering,
innerlijke vreugde,
ervaring van geborgenheid,
glans van herkenning.
Verbind ons met de weg van Jezus.
Dat wij steeds meer
zijn leven verstaan in deze wereld die uw Rijk nog niet is.
Doe ons in zijn voetspoor
gaan naar vrede en gerechtigheid. Amen.

Eerste lezing: Uit de Handelingen van de Apostelen (Hand. 5, 12-16)

12 Door de handen van de apostelen
gebeurden er vele tekenen en wonderen onder het volk.
Eensgezind bevonden zij zich allen in de Zuilengang van Salomo.
13 Geen buitenstaander durfde zich met hen in te laten,
maar het volk sprak met grote waardering over hen.

14 Steeds weer sloten zich mensen aan die in de Heer geloofden,
grote groepen mannen en vrouwen;
15 zelfs droeg men de zieken de straat op
en legde hen daar neer op een bed of een matras,
in de hoop dat wanneer Petrus voorbijkwam
in ieder geval zijn schaduw op een van hen zou vallen.
16 Ook de bevolking uit de steden rondom Jeruzalem
stroomde in groten getale toe; ze brachten zieken mee en mensen
die te lijden hadden van onreine geesten, en allen werden genezen.

Tussenzang: Psalm 118 (117), 2-4, 22-24, 25-27a

Refrein: Brengt dank aan de Heer, want Hij is genadig,
 eindeloos is zijn erbarmen!

Stammen van Israël, dankt de Heer,
eindeloos is zijn erbarmen!

Herhaalt het, dienaren van de Heer:
eindeloos is zijn erbarmen!

De steen die de bouwers hebben versmaad,
die is tot hoeksteen geworden.

Dit is de dag, die de Heer heeft gemaakt,
wij zullen hem vieren in blijdschap.

Ach Heer, geef Gij ons uw heil,
ach Heer, geef Gij ons voorspoed!

Begeeft u in optocht met lovertakken,
tot bij de horens van het altaar.

Tweede lezing: (Apok. 1, 9-11a.12-13; 17-19)

Uit de Openbaring van de apostel Johannes

9 Ik, Johannes, uw broeder en uw deelgenoot in de verdrukking,
en in het koninkrijk en de verwachting van Jezus,
ik bevond mij op het eiland Patmos
omwille van Gods woord en het getuigenis van Jezus.

10 Ik raakte in geestvervoering op de dag van de Heer,
en ik hoorde achter mij een stem, luid als een trompet,

11 die riep: `Schrijf wat u ziet op in een boek,
en stuur het aan de zeven gemeenten.

12 Ik keerde mij om, om te zien wie mij had aangesproken.
En toen ik mij omkeerde, zag ik zeven gouden kandelaars,

13 en tussen de kandelaars iemand als een Mensenzoon,
gekleed in een gewaad dat tot de voeten reikte,
en met een gouden gordel om zijn borst.

14 Zijn hoofdhaar was wit als sneeuw witte wol,
en zijn ogen vlamden als vuur.

15 Zijn voeten waren als koperbrons dat in de oven is gegloeid,
en zijn stem klonk als het gedruis van vele wateren.

16 In zijn rechterhand had Hij zeven sterren,
uit zijn mond kwam een scherp, tweesnijdend zwaard,

en zijn gelaat schitterde als de zon in haar kracht.
17 Toen ik Hem zag, viel ik als dood voor zijn voeten.
Maar Hij legde zijn rechterhand op mij en zei:
`Wees niet bang.
Ik ben het, de eerste en de laatste,
18 de levende. Ik was dood, en zie,
Ik leef tot in alle eeuwigheid,
en Ik heb de sleutels van de dood en het dodenrijk.
19 Schrijf op wat u gezien hebt,
zowel wat nu is als wat hierna zal gebeuren.

Tussenzang: ZJ 413 Dit is de dag

<https://www.youtube.com/watch?v=jYicKIEA0ww>

Dit is de dag die de Heer heeft gemaakt en gegeven.
Laat ons Hem loven en danken, verheugd dat wij leven.
Diep in de nacht heeft Hij verlossing gebracht,
heeft Hij ons licht aangeheven.

Waren wij dood door de zonde, verminkt en verloren,
doven van harte, verhard om zijn woord niet te horen.
hij is zo groot, Hij overmande de dood.
Wij zijn in Jezus herboren.

Nu zend uw Geest als een vuur, als een stem in ons midden,
dat wij van harte elkander verstaan en beminnen,
en zo voortaan eren uw heilige Naam
en U in waarheid aanbidden.

Evangelie: (Joh. 20, 19-31)

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes

19 Op de avond van die eerste dag van de week
waren de leerlingen bij elkaar.
Hoewel de deur op slot was uit vrees voor de Joden,
kwam Jezus. Ineens stond Hij in hun midden en zei: `Vrede!'
20 Na deze groet toonde Hij hun zijn handen en zijn zijde.
Vreugde vervulde de leerlingen toen ze de Heer zagen.
21 `Vrede', zei Jezus nogmaals.
`Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend Ik jullie.'
22 Na deze woorden ademde Hij over hen.
`Ontvang de heilige Geest', zei Hij.
23 `Als jullie iemand zijn zonden vergeven, dan zijn ze ook vergeven;
als jullie ze niet vergeven, dan blijven ze behouden.'
24 Tomas, een van de twaalf, ook Didymus genaamd,
was er niet bij toen Jezus kwam.
25 De andere leerlingen vertelden hem: `We hebben de Heer gezien.'
Maar hij zei: `Ik wil zijn handen zien, met de gaten van de spijkers erin;
ik wil ze met mijn vingers voelen. Ik wil met mijn hand de opening in zijn zijde voelen.
Anders geloof ik niet.'
26 Acht dagen later waren de leerlingen weer bijeen,
en nu was Tomas erbij. Hoewel de deur op slot was, kwam Jezus.
Ineens stond Hij in hun midden en zei: `Vrede!'
27 Vervolgens richtte Hij zich tot Tomas:

`Kijk maar, hier zijn mijn handen; kom nu maar met je vinger.
En kom met je hand om de opening in mijn zijde te voelen.
Wees niet langer ongelovig, maar gelovig.'

28 Hierop zei Tomas: `Mijn Heer! Mijn God!'

29 Jezus zei: `Omdat je Me gezien hebt geloof je?

Gelukkig zij die zonder gezien te hebben toch tot geloof komen.'

30 Nog veel andere tekenen heeft Jezus voor de ogen van zijn leerlingen verricht, die niet in dit boek zijn neergeschreven.

31 Die welke u hier vindt, zijn neergeschreven opdat u zult geloven dat Jezus de Messias is, de Zoon van God, en opdat u door te geloven leven zult bezitten in zijn naam.

Overwegingen:

Thomas.

Vandaag staat hij in het spotlicht.
En met een beetje fantasie
of beter: empathie
kunnen we ons van hem een beeld vormen
één week na het sterven van Jezus.

Iemand omschreef het zo:

Daar staat hij, Thomas,
gebroken, ontredderd, eenzaam, zonder antwoord,
uitzichtloos en verslagen.

Ze moeten hem niets meer wijsmaken.

Met eigen ogen heeft hij zijn Vriend

zien hangen aan het kruis, dood.

Dat beeld kan hij niet meer van zich afzetten.

Het achtervolgt hem,

hij droomt ervan,

schrikt ervan wakker.

Het zal je maar overkomen,

je vriend, je hoop, je alles, zien wegbloeden.

Uit de dood is nog nooit iemand teruggekomen.

Verlaten loopt hij rond in Getsemane.

Hij zoekt bij het meer.

Hij gaat de plaatsen na waar ze samen zijn geweest.

Hij wil Hem terug, maar hij weet het: zijn Vriend is dood.

En dan komt hij thuis bij de anderen.

Ze zeggen: `Thomas, Hij is hier geweest, Hij leeft.'

`Je moet me niets wijsmaken' roept hij ontredderd, `IK WIL HEM ZIEN!!!'

En dat maakt Thomas nu juist zo menselijk.

Hij wil zien, horen, voelen om zeker te zijn.

Zijn wij ook niet zo?

Willen zien, horen, voelen om zeker te zijn

dat iemand ons graag ziet bij voorbeeld,

dat we gewaardeerd worden om wie we zijn

en niet alleen om wat we doen.

En net als Thomas vragen ook wij soms onomstotelijke bewijzen.

Alsof je liefde überhaupt kan bewijzen.

Maar Jezus heeft daar alle begrip voor:

Kom hier met uw vinger en bezie mijn handen, zegt Hij tot Thomas.

Het prentje van Thomas die de wonde onderzoekt,

zegt veel over de interpretatie van de schilder van dit evangeliestukje.

Het gaat hier bijna om een wetenschappelijk onderzoek, om een mini-cursus anatomie.

Soms is wetenschappelijke zekerheid belangrijk in het leven, maar lang niet altijd.
En zeker niet wanneer het gaat over de meest fundamentele zaken.
Liefde, vriendschap, genegenheid zijn nooit zwart op wit te bewijzen.
Altijd veronderstellen ze een geloofssprong, een sprong in het ongewisse.

Het mooie in dit verhaal is dan ook dat er op de vraag van Thomas geen donderpreek volgt van Jezus over een te klein geloof.
Neen, alleen maar veel menselijk of moet ik zeggen goddelijk begrip voor de onzekerheid van mensen.
"Kom hier met uw vinger en bezie mijn handen."

En precies daarom kan Thomas wellicht die geloofssprong maken:
als jouw onzekerheid beantwoord wordt met mildheid en barmhartigheid,
dan wordt veel mogelijk,
dan wordt alles mogelijk.
"Mijn Heer en mijn God"
Met deze woorden vertrouwt Thomas zich toe aan de verrezen Heer,
ook al gaat het zijn wetenschappelijk verstand te boven.
Samen met hem mogen ook wij ons toevertrouwen,
aan Hem, aan het leven, aan mensen,
ook al gaat het ons verstand te boven.
En dan zijn ook de laatste woorden van het evangelie voor ons bedoeld:
je zal leven... Amen.

Mieke Kerckhof

Litteken

Hij zou zijn 'snee' aan elke bezoeker laten zien,
de snee van zijn operatie van zoveel decimeter lang.
Want zijn litteken is het heilig waarmerk
van al het leed dat hij geleden heeft.

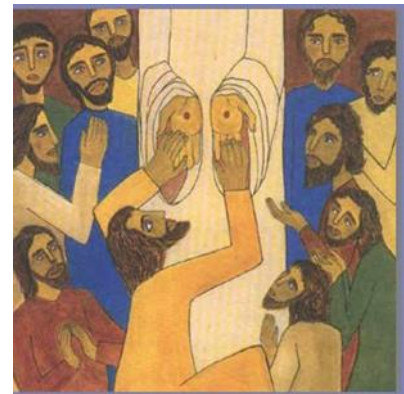
Zo plaatsen wij een monument
op alle plaatsen waar zoveel mensen hebben afgezien:
in de kampen van de holocaust, op de slagvelden
en in de platgebombardeerde steden.
Een monument als blijvend teken van geleden leed.

Laat mij de sporen van zijn lijden zien, zei Thomas,
mijn hand in zijn doorboorde zijde leggen.
Want anders kan ik niet geloven.
Dan is Hij de Messias niet
die alle leed en lijden kan genezen.

Nog altijd zeggen mensen, vanuit de oude Thomastwijfel:
als ik persoonlijk niet bemerk
hoe christenen omgaan met het lijden,
hoe zij het leed verwerken tot nieuwe levensmoed,
dan kan ik niet geloven dat Hij iets in hun leven doet.

Zo kan elke christen in de loop der tijden
een stukje van dat glorieuze litteken zijn:
de sporen van het zelf geleden leed,
nog slechts een donkere schaduw in de ogen,
terwijl de diepe vreugde, onverwoestbaar en aanstekelijk,
het heilige waarmerk blijft dat Hij verrees.

(Manu Verhulst)

Wat een geluk, dat hij zich niet laat meeslepen
door dat geloven achter gesloten deuren.
Hij is een realist, geen dromer.
Geloven is niet iets buiten de werkelijkheid.
Het moet voeten in onze aarde hebben.
Het is niet los verkrijgbaar.
Geloven is leven, is liefhebben, is vergeven.
Maar geloven is ook: twijfelen, tekort schieten.
Het krijgt misschien wel het meest handen en voeten,
waar het leven ons wonden toebrengt.
Want dat is geloven vooral: worstelen, zoeken,
telkens nieuwe wegen gaan, deuren openen naar anderen.
Het is het lijden zien op uitnodiging van de Levende zelf.

Hij zei: "Bezie mijn handen,
steek uw hand uit naar mijn wonden".
In het lijden van onze tijd en onze wereld
mogen we de Verrezene herkennen en erkennen.
Waar mensen in opstand komen tegen onrecht,
daar staat Hij opnieuw op en zegt vrede aan.
Als mensen kopje onder dreigen te gaan aan het leven,
dan staat Hij op om - door mensen - vaste grond te worden.
En als mensen zich terneer gedrukt voelen,
daar is Hij vergevend aanwezig.
Thomas heeft dat als geen ander ingezien.

Geloven in de Verrezene kun je pas,
als je handen uitsteekt naar de wonden van deze wereld.
In het lijden komt Hij aanwezig,
soms onzichtbaar, soms ontastbaar.
En toch: ook ongezien mogen we in Hem geloven
als een fundament voor ons leven,
als een garantie voor een eeuwige toekomst.

(Wim Holterman osfs)

Vrede zij met u!
Jij met je zoeken en twijfelen.
Jij, Thomas,
ook Didymus, Tweeling genoemd,
want je schippert tussen
'wel willen geloven'
en 'niet kunnen geloven',
tussen 'eerst zien en daarna geloven'
en 'geloven zonder te zien'.

Vrede zij met u.
Laat Gods Geest maar binnen in je leven.

Vrede zij met u.
Steek je handen uit
en leg ze in de wonden
van de lijdende medemens.
Want dat zijn vandaag
de wonden van de Christus.
Alleen door je te laten raken

kan je tot geloof komen.
Zo sprak de Verrezene
en zo spreekt Hij nog altijd.

Woorden van geloof:

Wij geloven in God
die leven geeft aan mensen,
die ons koestert als zijn kinderen
en die er zal zijn, al onze dagen.

Wij geloven in Jezus van Nazareth,
in wie God zichtbaar is geworden,
Mens geworden,
voor mensen geleefd en gestorven.

Wij geloven in Gods Geest
die ons roept tot recht en vrede.
Hij spoort ons aan om te helen wat gebroken is,
om hoop te bieden aan wie lijden moet.

Wij geloven in een Kerk
die werkt aan de droom van God:
arme en kleine mensen
een stukje hemel op aarde geven. Amen.

Voorbeden:

Ant.: Laudate omnes gentes, laudate Dominum.
Looft God, alle volken, looft Hem die eeuwig leeft

Spijts zijn twijfel en zijn ontmoediging, haakte Thomas niet af,
maar bleef hij trouw samenkomen met zijn medeleerlingen.
Zo kon Hij Jezus ontmoeten.

L.: Bidden wij dat ook wij, als geloofsgemeenschap,
trouw blijven aan elkaar en zo God zien oplichten
in mensen met wonden en littekens.
Geef ons een teken, Heer, dat U leeft in mensen die ons voorgaan
met bezielende, profetische woorden, in mensen die ons met hun daden
bemoedigen en zo ons leven oriënteren op U. Laten wij bidden...

Geef ons een teken, Heer,
dat U leeft in mensen die zich inzetten voor de wereldvrede,
voor een rechtvaardige verdeling van de rijkdommen en
voor een duurzame samenleving. Laten wij bidden...

L.: Geef ons een teken, Heer dat U leeft in hen die,
getekend door het leven, anderen opbeuren en troosten,
en zó een levend teken zijn van opstanding. Laten wij bidden...

Lied: Gij zijt voorbijgegaan - Huub Oosterhuis

<https://www.youtube.com/watch?v=BPJoJ8Gh8a0>

uitleg: <https://www.liedboekcompendium.nl/lied/607-gij-zijt-voorbijgegaan-570>

Gij zijt voorbijgegaan,
een steekvlam in de nacht.
De vonken van uw naam
zijn ogen in ons hart.
In flarden hangt uw woord
om onze wereld heen,
wij leven in U voort,
wij zijn met U bekleed.

Gij zijt voorbijgegaan,
een voetspoor in de zee.
Gij zijt te ver gegaan,
Gij zijt een mens te veel.
Gij zijt voorgoed, Gij zijt
verborgen in uw God.
Geen stilte spreekt U uit,
ondenkbaar is uw dood.

Gij zijt voorbijgegaan,
een vreemd bekend gezicht,
een stuk van ons bestaan,
een vriend, een spoor van licht.
Uw licht is in mijn bloed,
mijn lichaam is uw dag,
ik hoop U tegemoet
zolang ik leven mag.

Gebed over de gaven

God, samen aan tafel gaan,
hetzelfde brood eten en uit dezelfde beker drinken,
is zeggen dat we bij elkaar horen
en het willen opnemen voor elkaar.
Ook vandaag willen wij dat doen,
zoals Hij het deed met zijn vrienden
op het laatste avondmaal.
Wij willen het brood breken en de beker drinken,
ons verbonden wetend met Hem
die ons zijn genade en trouw heeft gegeven. Amen.

Groot Dankgebed

In uw naam zijn wij hier samen.
Wij noemen U God en Vader.
Niemand heeft U ooit gezien,
maar elke dag opnieuw
is het duidelijk hoe U werkzaam aanwezig bent
daar waar mensen elkaar vinden en van elkaar houden,
waar mensen de handen in elkaar slaan
en kleine stappen zetten om deze wereld om te bouwen
tot uw wereld.

Wij zien U aan het werk, God,
in de ontluikende liefde tussen mensen,
in groeiende solidariteit, in blijvende verbondenheid,
in de kleine en grote inzet voor vrede en gerechtigheid.

Wij zien U aan het werk in Jezus, uw Zoon:
de woorden die Hij sprak, waren uw woorden
en worden nu de onze.
Zijn keuze voor kleine mensen was uw keuze
en wordt nu de onze.

In Hem hebt U uw droom in onze handen gelegd:
dat lammen niet lam blijven en doven niet doof.
Dat er voor elke mens leven mogelijk is,
leven in overvloed.

Hem willen wij hier noemen als inspiratie,
als wegwijzer voor ons leven,
als blijvende oproep om te blijven doen
wat Hij heeft gedaan.

INSTELLINGSVERHAAL

Dit is de kern van ons geloof:
Her Jezus, wij verkondigen uw dood
en wij belijden tot Gij wederkeert dat Gij verrezen zijt.

Daarom bidden wij U: beziel ons met uw Geest.
Dat wij vanuit zijn inspiratie weten wat groeikracht heeft.
Dat wij midden de ontmoediging de fantasie bewaren
en wegen blijven vinden naar de nieuwe toekomst
die U ons in handen hebt gegeven.
Dat onze hand niet slaat, dat onze mond niet verraadt,
dat wij geen mens verloochenen.

En dat wij hen niet vergeten die op ons blijven rekenen:
zij van wie wij houden en zij van wie wij nog niet genoeg houden.
Dat wij hen niet vergeten die naast ons staan,
ons voorgaan en bemoedigen,
en hen met wie wij samen op weg zijn
naar menswaardiger samenleven.

Dat wij evenmin hen vergeten die van ons zijn heengegaan:
dat zij tot ons blijven spreken,
ons verder oproepen en inspireren,
ook nu zij gestorven zijn.

Beziel ons met uw Geest, dat wij elkaar bewaren
en voortstuwen in de richting van menswaardigheid.
Dat wij waakzaam zijn om de tekens van hoop te zien
en dat wij zelf zo een teken mogen worden.

Daarvoor willen wij ons inzetten
- samen - met U en voor U vandaag en alle dagen. Amen.

Onze Vader

"Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend Ik jullie" zei Jezus.
Als gezondenen willen wij, in Jezus' spoor,
bidden tot zijn en ons aller Vader:

Onze Vader...

Eeuwige God,
U kent ons geloof en onze twijfels,
onze goede wil en ons menselijk falen.
Richt ons op, voorgoed, en keer ons tot leven.
Dan zullen wij hoopvol kunnen uitzien
naar de komst van Jezus Messias, uw Zoon.

Want van U is het Koninkrijk ...

Vredeswens

Breek onze gesloten deuren open, Heer.
Moedig ons aan
opdat wij, zoals destijds de jonge christengemeenschap,
krachtig getuigenis zouden afleggen van uw verrijzenis.
Moedig ons aan
opdat ook wij onze rijkdom en onze persoon
zouden uitdelen aan al wie daaraan behoefte heeft.
Dan zullen wij uitgroeien tot een volk van vrede,
één van hart en één van ziel.

De vrede van de Heer zij altijd met U.

Communie

Lied: ZJ 405 Christus is verrezen

<https://www.youtube.com/watch?v=7Ai3KhFuDcQ>

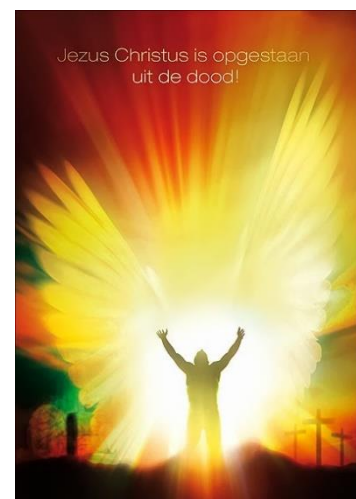
refrein: Christus is verrezen, alleluia, alleluia.

Christus is verrezen.
Naar 't water van het leven gaat uit, uw Herder tegemoet,
ziet en smaakt zijn overvloed. Alleluia.

Herder van de schapen, noem ons bij onze namen!
Uw kudde heeft uw stem gehoord:
roep ons samen rond uw woord. Alleluia.

Gij die vreest en twijfelt,
herkent uw Heer en Heiland die in de avond breekt het brood,
en voor u de Schrift ontsloot. Alleluia.

Zalig die gelovend hun God herkennen mogen!
Betast de wonden van de Heer,
knielt in deemoed voor Hem neer. Alleluia.

Slotgebed:

God,
getekend met wonden
is uw Zoon, verheerlijkt, uit de dood opgestaan.
Geef dat wij elkaars gebrokenheid
verdragen en helpen verlichten.
Dat wij ons, met open ogen,
toevertrouwen aan uw Goede Boodschap.
Dat wij, zoals de leerlingen,
één van hart en ziel,
durven getuigen van de liefde en vrede
waaruit wij leven. Amen.

Zegen en zending

Over Jezus' volgelingen van het eerste begin wordt verteld
dat ze blij waren om elkaar. Mooi is dat!
Maar het kan vandaag even mooi zijn
als wij proberen elkaars vrienden te zijn.
Daartoe wil God ons zegenen,
in de naam van + Vader, de Zoon en H. Geest. Amen.

Dessertje:

Leven in geloof is wat anders dan altijd opgetogen zijn.
Vaak is het vooral: tóch maar doorgaan, al zie je nauwelijks resultaat.
Het uithouden met jezelf en met elkaar,
ook al zie je veel mislukken.
Tóch doorgaan ondanks zoveel dat je verdrietig maakt.
Trouw blijven aan wat ons werd toevertrouwd.

Je ziel niet laten verbitteren
maar het goede in elkaar behoeden.
Teleurstellingen niet koesteren maar het uithouden
en geduld opbrengen,
als een wachter in de nacht
die de onbegrijpelijkheid van wat gebeurt, doorstaat.
Ook het onbegrijpelijke van God.

Vasthouden aan de hoop
dat er telkens iets nieuws kan groeien.
En dat mens-zijn en menswaardigheid mogelijk zijn.

Vasthouden aan het geloof
dat op deze vreemde aarde zoiets ongehoords
als 'liefhebben' toch gebeuren kan.

En de verwondering gaande houden.

